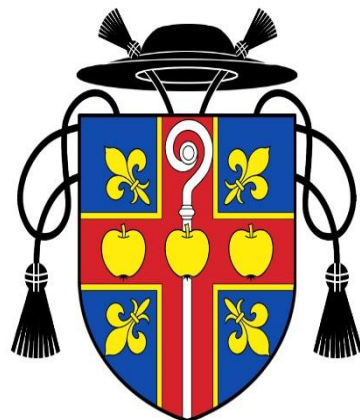

Farní list 125

Římskokatolické farnosti Nížkov

Motto:

*„Milosrdní dojdou milosrdentsví“
(Mt 5,7)*

Vždy s Bohem

**JEDNO Z
NEJVĚTŠÍCH
NEBEZPEČÍ, KTERÉ
HROZÍ KŘEŠŤANŮM
JE, ŽE ZAPOMENOU,
CO PRO NĚ KRISTUS
UDĚLAL.**

@vzdysbohem

Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče, kladu před Tebe celý dnešní den a ve spojení s Tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, Ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o Tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů pro tento měsíc:

Únor 2021:

- **Všeobecný úmysl:** *Modleme se za ženy, které se staly oběťmi násilí, aby je společnost ochránila, brala vážně jejich utrpení a byla ochotna je vyslechnout.*
- **Národní úmysl:** *Děkujeme za dobré zdravotnictví v naší zemi a prosíme za všechny, kdo pečují o potřebné, aby v nich viděli obraz Boží a svou službu jim prokazovali s úctou a láskou.*
- **Farní úmysl:** *Za nová kněžská a řeholní povolání z naší diecéze.*

Anděl Páně...

Slovo kněze

Milí farníci,

když píšu tyto řádky, je předvečer 3. neděle v mezidobí, kterou nově také nazýváme nedělí Božího slova. Kromě toho venku máme oblevu a za necelý měsíc na obzoru Popeleční středu a s ní také dobu postní.

Půst nás má vést k očistě. Dnes jsou módní všelijaké „postní kůry“ k očistě organismu. Některé možná mají i lékařský základ a možná mohou tělu skutečně pomoci. Zvláště v době, kdy řada lidí trpí nadváhou.

Půst jako očista srdce

Pro nás je ale důležitá očista duchovní, očista srdce. Bez čistého srdce nemůžeme vidět Boha. Bez vidění Boha člověk nemůže být šťastný. Sečteno a podtrženo: bez čistého srdce člověk nemůže vidět Boha, a proto nemůže být hluboce a trvale šťastný.

Jak jsme si nedávno připomínali – byť distančně – s dětmi na náboženství. Blahoslavení neboli božsky šťastní jsou ti, kdo mají čisté srdce, neboť oni budou vidět Boha.

Když jsem si v jeden sváteční den dovolil čtvrt nebo možná půlhodinku četby z knížečky „Myšlenky svatého Šarbela“, rozhostil se v mé duši „aktivní pokoj“. A vytanula mi na mysli prosba – verš žalmu 51: „stvoř mi čisté srdce Bože, obnov ve mně ducha vytrvalosti“.

Žalmista vnímá čisté srdce především jako Boží dar. Má jistě pravdu. My také ale musíme o tu čistotu srdce stát a snažit se ji ze svých chabých sil, a především s pomocí Boží chránit. I ta vytrvalost je důležitá, protože přicházejí různá, často nenápadná pokušení a zvláště ve spojení s únavou by člověk mohl snadno rezignovat.

Čistota srdce souvisí také s vnitřní opravdovostí

Zmíněný kající žalm 51, který je mimochodem součástí pátečních ranních chval breviáře, má také verš: „hle líbí se ti upřímné srdce, ve skrytu mě učíš moudrosti“. Čisté srdce je upřímné, vnitřně pravdivé, není pokrytecké, nepoužívá dvojí metr – jiný na sebe a jiný na druhé.

Upřímnost pochopitelně neznamená říct komukoliv, kdykoliv, cokoliv si myslím. Protože někdy je čas mlčet, mohli bychom totiž ublížit. Jindy svým myšlenkám sami stěží rozumíme a nemáme je utříděné. Je pro nás ale důležité žít upřímně svůj vztah k Bohu. Protože jenom tak může být tento vztah živý.

Začátkem ledna se mi vybavila jednoho dne večer diskuse dvou kněží ohledně jisté obecně známé osoby (která mimochodem nežije v naší zemi). A napadla mne otázka, jak by jejich spor o tuto osobu rozhodl Pán Ježíš.

Když jsem se pak druhý den nad ránem vzbudil, napadlo mne – snad z Ducha svatého – řešení. Na jedné straně vidíme ve scéně z evangelia podle Jana samařskou ženu u Jakubovy studny. Ta žena je bludařka a v oblasti šestého přikázání její život není právě dvakrát spořádaný. Nicméně v rozhovoru s Pánem Ježíšem toto obojí víceméně otevřeně přiznává: a díky této otevřenosti v rozhovoru s Pánem se z ní stává misionářka, hlásající lidem svého města Ježíše jako Mesiáše.

Na druhé straně vidíme zákoníky a farizeje, jejichž pokrytectví Pán Ježíš tak často kritizoval. Byli vzdělaní, většinou snad pravověrní a přinejmenším ve velké většině dbali na pečlivé dodržování přikázání. Zákoníci navíc byli takřkajíc profesionálové, co se týká znalosti literatury o příchodu Mesiáše. Ale až do Pánova zmrtvýchvstání se mezi nimi nenašel žádný, kdo by hlásal Ježíše jako ta samařská žena. Spoléhali na to, jak vypadali navenek, jak se jevíli lidem. Pro hluboké setkání s Pánem jim zřejmě chyběla vnitřní opravdovost, odvaha přiznat si ne právě utěšený stav vlastní duše.

Napadlo mne, že by se toto téma vnitřní opravdovosti mohlo hodit do úvodníku, a tak jsem si ho raději hned zapsal. A zhruba dvanáct, nebo spíš čtrnáct hodin na to, při večerní mši svaté, jsem žehnal křídu a kadidlo. Kdo jste tam byli, možná jste si všimli, že před samotným žehnáním jsem se na chvíli zarazil a „spadla mi brada“. To proto, že poslední věta, kterou před žehnáním oslovuje kněz přítomné věřící, zní: „Spolu s nimi vyznejme svou víru i my a vnější projevy naší úcty, ať jsou provázeny *vnitřní opravdovostí*.“

Nebojme se tedy Pánu Ježíši otevřeně, pravdivě přiznat, jak na tom se svojí vírou i s celým svým životem jsme. On to beztak ví mnohem lépe než my. My si ovšem někdy moc potřebujeme tyto věci otevřeně pojmenovat v rozhovoru s někým, kdo nás má bezpodmínečně rád i navzdory našim hříchům. A to je právě Ježíš, potažmo celá Boží trojice.

Přeji vám všem požehnané prožití doby postní.

P. Zdeněk Sedlák

Akce, události, nabídky, upozornění

- ⇒ Svaté přijímání doporučujeme v tomto období přijímat na ruku.
- ⇒ Návštěvy kněze u nemocných budou až do odvolání pouze na vyžádání (telefonické, mailové, popř. jiné). Nemocní pochopitelně nemusejí žádat sami, mohou požádat samozřejmě i prostřednictvím svých blízkých.
- ⇒ Vzhledem k protiepidemickým omezením není u některých akcí jisté jejich konání nebo termín. Konání celodiecézni sbírek je k datu uzávěrky farního listu zatím nejisté.
- ⇒ Případné konání křížových cest v kostele je značně nejisté, proto je zde neuvádíme.
- ⇒ Kvůli rozestupům se do odvolání nekonají mše sv. v Sirákově
- ⇒ Prosíme vás proto všechny o trpělivost, plánování v této době není snadné. Sledujte prosím ohlášky a internetové stránky naší farnosti.

Únor:

- ⇒ 2. 2. (neděle) svátek uvedení Páně do chrámu – při mši sv. žehnání svící;
  - ⇒ 4. 2. (1. čtvrtek) – od 17 hodin adorace
  - ⇒ 5. 2. (pátek) dopoledne pastorce nemocných v Nížkově (pouze na vyžádání); od 16:30 tichá adorace a sv. smíření; mše sv. ; ? 18:30 setkání pastorační a ekonomické rady?
  - ⇒ 11. 2. (čtvrtek) pastorce nemocných v Bukové (pouze na vyžádání)
  - ⇒ 12. 2. (pátek) pastorce nemocných v Poděšíně a v Sirákově (pouze na vyžádání)
  - ⇒ 17. 2. (středa) – Popeleční středa, začátek doby postní
  - ⇒ 21. 2. (neděle) - pravděpodobný termín sbírky Svatopetrský halěř
- ❖ Upozornění: pokladnička ve farním kostele sv. Mikuláše u schodů na kůr, obvykle určená na květinovou výzdobu, je nyní až do 14. února určena na biblický apoštolát. Děkujeme za pochopení.

Změny vyhrazeny

Okénko (nejen) pro princezny

Moje Princezno, ... JSEM TVŮJ POKOJ

Toužím dát odpočinek Tvé duši a upokojit Tvé srdce. Víím, že se někdy zdá, že život nemůže nabídnout žádný pokoj, ale jen jeden problém za druhým. Je pravda, že svět je plný nenávisti, závisti a nejrůznějšího zla, a proto prosím nehledej pokoj v lidech, ani se nesnaž problémy obcházet. Pokoj, který se pokouší svět nabízet, je založený na falešné naději a modlách vytvořených lidmi, odsouzených k zániku. Pokoj, který Ti dávám já, však přesahuje každou zkoušku nebo soužení stavící se Ti do cesty, protože je nadpřirozený. Proto se plně odevzdej mé péči a přestaň lpět na věcech, které nemůžeš ovlivnit. Potom najdeš pravý pokoj. Uprostřed chaosu a zmatku budu vždy Tvým bezpečným místem-místem pokoje. Prosím Tě, moje Princezno, aby ses o pokoj, který Ti dávám, dělila s druhými lidmi.

S láskou

Tvůj Král a dokonalý Pokoj

*Milostné dopisy od Tvého Krále Milované Princezně
S. R. Shepherd,*

Okénko (nejen) pro mládež – Indián a běloch

Indián a běloch jdou městem a všude kolem je velký provoz. Najednou indián bělocha zastaví: „Slyšíš? Někde tu cvrliká cvrček!“ Běloch povídá: „Nech toho, tady žádní cvrčci nejsou, já slyším auta, nákladáky a motorky.“ Oba jdou dál a indián upustí stříbrnou minci. Mince se chvíli koulí po asfaltu a pak zůstane ležet. Upadlou minci uslyší dva tři kolemjdoucí a začnou ji hledat. Jeden z nich ji popadne a strčí do kapsy. Indián a běloch to sledují a jdou dál.

Po pár krocích indián popadne na zemi ležící palmový list a na něm sedí cvrček. Běloch praví: „No jo, vy indiáni prostě slyšíte líp než my.“ Indián: „Mince, která spadla na zem, je mnohem tišší než cvrček, ale vy běloši slyšíte peníze a my slyšíme cvrčky.“

(www.pastorace.cz)

Okénko (nejen) pro seniory

Nejdůležitější část

Když jsem byla ještě malá holčička, maminka se mě jednou zeptala, která část těla je nejdůležitější.

Moc ráda jsem poslouchala muziku, stejně jako moje kamarádky. Tak jsem si pomyslela, že pro lidi je jistě moc důležitý sluch, a odpověděla jsem: „Uši.“

„Ne,“ řekla maminka. „Někteří lidé jsou hlušší, a přesto spokojeně žijí.“ Po nějaké době mi maminka položila stejnou otázku: „Která část lidského těla je nejdůležitější?“

Já jsem o tom mezitím přemýšlela, takže jsem si myslela, že už správnou odpověď znám.

„Dívat se kolem sebe je úžasné a pro všechny moc důležité, takže to musejí být oči.“

Ona se na mne podívala a řekla: „Ani tohle není správná odpověď. Mnoho lidí je slepých, a přesto se jim daří dobře.“

Myslela jsem si, že jen hrajeme s maminkou nějakou hru. Jednoho přesmutného dne však zemřel můj dědeček, kterého jsem měla moc ráda. Byla jsem velmi smutná. Ten den mi maminka řekla: „Dnes je ten pravý den na to, abys pochopila správnou odpověď na moji otázku. Nejdůležitější částí těla jsou ramena.“

Překvapeně jsem se zeptala: „Protože podepírají hlavu?“

„Ne,“ odpověděla matka, „protože si o ně mohou opřít hlavu přátelé a drazí, když pláčou. Všichni potřebujeme nějaké rameno, na kterém můžeme v těžkých chvílích života plakat.“

Tak jsem tehdy zjistila, která část těla je nejdůležitější. Protože právě v tu chvíli jsem to rameno k pláči potřebovala sama.

Přeji vám, abyste měli ramena vždy připravená pro své přátele a milované, když to potřebují. Lidé zapomenou, co jim řeknete. Zapomenou, co jste udělali. Ale nikdy nezapomenou, že jste jim naslouchali v jejich zármutku. Opravdoví přátelé jsou jako hvězdy: ne vždy jsou vidět, ale vždy víme, že tam jsou.

A hlavně si zapamatujte: musíte cítit na rameni Boží ruku. Abyste mohli být jeho rukou na rameni ostatních.

z knihy Bruno Ferrera vybrala Jana Vosmeková

Pro zasmání

Pana Bauma v nemocnici navštívil přítel. "Jaký jsi měl pocit, když ses probíral z narkózy?" "Věděl jsem, že jsem neumřel," povídá Baum, "protože jsem měl hlad a byla mi zima." "No a?" "No přece, kdybych byl v nebi, tak bych neměl hlad, a kdybych byl v pekle, tak by mi nemohla být zima!"

<http://www.ledecns.farnost.cz/vtipy/>

Mše svaté s intencemi v únoru 2021

Pondělí 1. února	17:30 Za misie ve světě a za novou evangelizaci v naší farnosti a v naší zemi
Úterý 2. února Svátek Uvedení Páně do chrámu	17:30 Za Boženu a Josefa Novotných
Středa 3. února	17:30 Za Annu a Jana Chvátalovy a nemocnou osobu a duše v očistci
Čtvrtek 4. února	17:30 Za nová kněžská a řeholní povolání
Pátek 5. února Památka sv. Agáty, panny a mučednice	17:30 Za dar víry pro děti a mládež
Sobota 6. února Památka sv. Pavla Mikiho a druhů, mučedníků	7:30 Za Karla a Ludmilu Havlíčkovy, vnuka Zdeňka, za Vlastu Řezníčkovou a Jana Musila
Neděle 7. února 5. neděle v mezidobí	7:00 Za farnost 8:30 Za Josefa a Ludmilu Peňázovy, syna Josefa a vnuka Marka 10:00
Pondělí 8. února	17:30 Za Ludmilu a Jaroslava Pokorných a všechny živé i zemřelé z jejich rodiny

Úterý 9. února	17:30 Za Boží ochranu a přímluvu Panny Marie a na další dobré úmysly dárce
Středa 10. února Památka sv. Scholastiky, panny	17:30 Na úmysly zemřelých dárců mešních nadací
Čtvrtek 11. února	17:30 Za Annu Šenkýřovou, manžela, živou a zemřelou rodinu Šenkýřovu a Kunderovu
Pátek 12. února	17:30 Za dobrý průběh přípravy a oprav farního majetku
Sobota 13. února	7:30 Za zastavení pandemie koronaviru
Neděle 14. února 6. neděle v mezidobí	7:00 Za farnost 8:30 Za Annu Bečkovou, manžela a duše v očistci 10:00
Pondělí 15. února	17:30
Úterý 16. února	17:30 Za Felixe Vystrčila a všechny živé i zemřelé jeho rodiny
Středa 17. února Popeleční středa	17:30 Za Bohuslavu Filipovou, Jana a Ludmilu Pospíchalovy a celou živou i zemřelou přízeň
Čtvrtek 18. února	17:30 Za živou i zemřelou rodinu Baumrukovu, Čejkovu, Štursovou a Zástěrovu a duše v očistci
Pátek 19. února	17:30 Za dar zdraví a Boží ochranu pro celou rodinu
Sobota 20. února	7:30 Za všechny spolužáky, učitele, žáky a spoluučitele
Neděle 21. února 1. neděle postní	7:00 Za Josefa Fraňka a s prosbou o pomoc a ochranu pro celou rodinu 8:30 Za farnost 10:00
Pondělí 22. února Svátek Stolce svatého Petra, apoštola	17:30 Za dar víry, dar zdraví a ochranu pro celou rodinu

Úterý 23. února Památka sv. Polykarpa, biskupa a mučedníka	17:30 Za Jana Mokrého, rodiče, sourozence a celou živou i zemřelou přízeň
Středa 24. února	17:30 Za dobrý průběh jednání o pozemkových úpravách a jejich projektování
Čtvrtek 25. února	17:30 Za nenarozené děti a jejich rodiče
Pátek 26. února	17:30 Za Václava Vlčka, rodiče a duše v očištěti
Sobota 27. února	7:30 Za důstojného pána Jana Mokrého, sestru, bratra a rodiče a za rodiče Enderlovy
Neděle 28. února 2. neděle postní	7:00 Za farnost 8:30 Za Jaroslava Baumruka, rodiče a sourozence, s prosbou o Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro celou přízeň 10:00

Změny vyhrazeny

Modlitba manželů

Pane Ježíši,

děkujeme Ti jeden za druhého a za dar vzájemné lásky, úcty a věrnosti.

Děkujeme Ti za vše, co jsi nám již daroval,
a důvěřujeme Ti, že nám nikdy nepřestaneš pomáhat svou milostí.

Odevzdáváme se Ti, Ježíši, s celou láskou svého srdce,
celou svou duší a celou svou bytostí.

Prosíme Tě o zvláštní milost Ducha svatého,
abychom naše manželství i náš vztah k Tobě nežili z vlastní síly
ani podle našich představ.

Ve Tvé milosti se znovu odevzdáváme jeden druhému
a chceme i nadále přijímat jeden druhého tak, jako Ty přijímáš nás.

Odevzdáváme se Ti s velikou důvěrou a prosíme o Tvou milost,

abychom vytrvali v lásce a zůstali věrní Tobě i sobě navzájem,
 protože toho sami ze sebe nejsme schopni.
 Odevzdáváme do Tvých rukou také jeden druhého
 a zříkáme se jakéhokoli způsobu vlastnění.
 Dej nám, prosíme, tu milost,
 abychom se stali zcela závislými na Tobě.
 Když Ti tedy náležíme, náš předrahý Ježíši,
 chraň a opatruj nás jako své vlastnictví.
 Odevzdáváme se Ti zcela a úplně,
 protože Ty nás k tomu zveš
 a Ty ses nám takto odevzdal jako první.
 S důvěrou svěřujeme do Tvých rukou
 další dny svého života, svoje stárnutí i čas a způsob své smrti.
 Amen.

Tabulka lektorů v únoru 2021

PO	1			Jindrová V.		
ÚT	2			Bártová J.		
ST	3			Holcmanová Z.		
ČT	4			Chromá H.		
PÁ	5					
SO	6					
NE	7	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Stražilová S.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Jindrová V.
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Dočekalová M.
<hr/>						
PO	8			Jindrová V.		
ÚT	9			Bártová J.		
ST	10			Laštovičková M.		
ČT	11			Chromá H.		
PÁ	12					
SO	13					

NE	14	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Němcová T.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Havlíčková V.
		přímluvy	7:00	Brukner Jakub	8:30	Bártová L.
PO	15			Jindrová V.		
ÚT	16			Bártová J.		
ST	17			Holcmanová Z.		
ČT	18			Chromá H.		
PÁ	19					
SO	20					
NE	21	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Holcmanová Z.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Vosmeková J.
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Dočekalová M.
PO	22			Jindrová V.		
ÚT	23			Bártová J.		
ST	24			Laštovičková M.		
ČT	25			Chromá H.		
PÁ	26					
SO	27					
NE	28	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Bártová J.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Linhartová M.
		přímluvy	7:00	Brukner Jakub	8:30	Bártová L.

Zdena Holcmanová

Já sama

Jednoho odpoledne jsem se vracela z redakce domů. Nasedla jsem do přeplněné tramvaje a hlavou se mi honila spousta myšlenek. Přemýšlela jsem nad tím, co mám další dny před sebou, proč se zrovna to a ono v mém životě děje... Když tu mě najednou z pochmurných myšlenek vytrhl hlasitý dětský pláč. Popravdě pláč je slabé slovo. Byl to křik, jako když se rozhouká siréna. Doslova řev. Všichni se začali otáčet, aby spatřili toho křiklouna. Vlastně křiklounku. Pod schůdky tramvaje

HLASITĚ naříkala asi dvouletá holčička, zatímco její maminka zrovna nakládala do tramvaje sportovní kočárek.

Myslela jsem, že až maminka „naloží“ i holčičku, bude po křiku. Ale to jsem se přepočítala. Křik nepřestával. Ani poté, co maminka holčičku posadila na sedadlo a začala jí domlouvat. Zaposlouchala jsem se do jejích konejšivých vět a brzy pochopila příčinu toho srdcervoucího křiku. Holčička naříkala prostě proto, že chtěla kočárek naložit do tramvaje SAMA. Ano, ten kočárek, který byl mnohonásobně větší než ona a se kterým měla hodně práce i její maminka. „Já sama to tam dát... Já to tam dát ... Sama já to tam dát ...“, vzlykala.

Musela jsem se pousmát. Co by se stalo, kdyby ji maminka nechala naložit kočárek samotnou? Nejen, že by holčičce ujela tramvaj, ale ještě by si při tahání kočárku mohla ošklivě ublížit. Nakonec by té malé ukřivděné hrdince nezbylo než bezmocně plakat na chodníku.

A já? Kolikrát se chovám jako ta malá holčička. Kolikrát si stěžuju, že se něco v mém životě přihodilo, a přitom... přitom později zjistím, že mě to mělo jenom uchránit od pozdějšího zklamání nebo zranění. Kolikrát vyčítám i Bohu, že něco dopadne jinak, než jsem si představovala. Cítím se ukřivděná, že není po mém. A přitom, kdybych si prosadila svou...

*Zdroj: Časopis In! – dívčí svět, únor 2015 (upraveno)
Zpracovala Marie Bruknerová*

Malé katechetické okénko

Kolikrát či jak často na mši a ke svatému přijímání?

Milí čtenáři, v souvislosti s tím, že nám pandemie omezila možnosti osobní účasti na mši svaté, by se možná hodilo u tohoto tématu zastavit. Možná vás to překvapí, ale ani my kněží nemáme povinnost účastnit se slavení mše svaté každý den. Je to logické, protože něco slavit, to by z povahy slavení měla být dobrovolná záležitost. Každé slavení by mělo být především „srdeční záležitostí“ a ne něčím, co dospělý člověk dělá

především z poslušnosti nebo dokonce z donucení. A dvojnásob to myslím platí o slavení mše svaté.

Nějaké povinnosti my kněží ale v souvislosti se mší svatou přece jenom máme. Například tu, že je-li nám jako farářům nebo administrátorům farnosti svěřena nějaká farnost, máme povinnost slavit jednu nedělní mši svatou za „sobě svěřený lid“, to znamená za vás, za farníky. Tuto povinnost pochopitelně nemají farní vikáři (kaplani), výpomocní duchovní a jiní kněží, kterým není žádná farnost svěřena.

Co vás nejspíš překvapí

Co asi také netušíte, je to, že Kodex kanonického práva (to je takový hlavní zákon církve), uvádí v kánonu č. 905 § 1, že kromě dovolených výjimek „není kněží dovoleno vícekrát než jednou za den sloužit mši.“ On tedy latinský originál používá slovo *celebrare*, které je snad vhodnější přeložit jako slavit než jako sloužit, ale citoval jsem to přesně podle oficiálního českého překladu.

Ideálem tedy je, že se v neděli celá farnost sejde v dostatečně velkém farním kostele na jediné mši svaté, jejímuž slavení předsedá místní farář. To, že se takový ideál z různých důvodů naplňuje jen málokde u nás, je věc druhá. Ale myslím, že bychom měli o tomto ideálu vědět. Slavení mše svaté je vrcholem a pramenem života církve a mělo by být pro věřící také vrcholnou událostí dne a v případě nedělní mše svaté také vrcholnou událostí celého týdne.

Jak je ale možné, že někteří kněží slaví více jak jednu mši svatou za den?

Stejný kánon 905 potom v § 2 dovoluje ordináři (což bývá zpravidla biskup) v případě nedostatku kněží dovolit, aby kněží slavili za den mše svaté dvě a o nedělích a zasvěcených svátcích až tři. Je to ale „nouzové řešení“, není to ideál.

Kdo jste pozorní, tak byste se teď mohli zeptat: „Jak to, že u nás někteří kněží slaví za neděli i čtyři mše svaté?“ Je to proto, že biskupská konference může požádat „ve Vatikánu“ (neřeknu vám teď přesně, u které kongregace) o výjimku na dovolení, aby tamní kněží směli slavit

o nedělích až čtyři mše svaté. A na základě žádosti naše Česká biskupská konference tuto výjimku dostala.

Nebezpečí rutiny

Jenže. Už jsem napsal, že mše svatá by měla být pro každého věřícího, tedy i pro kněze, vrcholem dne. Když ale kněz celebduje mši svatou počtvrté za neděli, tak mu může hrozit to, že se pro něj z něčeho výjimečně slavnostního začne stávat něco obyčejného, rutinního a v krajním případě možná i únavného. Kdo jste měli církevní sňatek v kostele, asi mi potvrdíte, že chvíle, kdy jste si slibovali lásku, úctu a věrnost byla něčím mimořádně silným. Dokážete si ale představit, že byste v jediný den absolvovali svatební obřad čtyřikrát? Toto srovnání jistě kulhá, ale chci tím přiblížit, že určité pokušení rutiny na kněze číhá.

Svaté přijímání

Jako by mše svatá měla být pro věřícího vrcholem dne, tak svaté přijímání by pro věřícího, který má užívání rozumu a není ve smrtelném hříchu, mělo být vrcholem slavení mše svaté. Proto církev doporučuje věřícím, kteří mají tu možnost, každodenní účast na mši svaté a každodenní svaté přijímání. Samozřejmě by tato účast na mši svaté měla být aktivní (věřící by se měl opravdu modlit a naslouchat Božímu slovu) a svaté přijímání zbožné (tj. s úctou, láskou a vděčností za tento největší dar).

Někdy se stane, že se věřící v neděli podruhé účastní mše svaté. Pokud je podruhé přítomen opravdu na celé mši, může přistoupit podruhé i ke svatému přijímání ve stejný den.

Věřící by ale neměl přistupovat ke svatému přijímání podruhé za den, pokud se právě nezúčastnil celé mše svaté anebo pokud není v nebezpečí smrti. Důvodem je právě to, aby nebyla snižována výjimečnost a hodnota mše svaté jako celku a aby se z vědomí věřících neztrácelo povědomí o „zakotvení“ svatého přijímání ve mši svaté a zvláště pak ve slovech proměňování, která smí kněz nad chlebem a vínem říkat právě a jediné ve mši svaté.

Viatikum aneb pokrm na cestu

Církev také velmi doporučuje, aby podruhé ve stejný den přijal svaté přijímání ten, kdo se ocitnul v nebezpečí smrti. U toho bych se rád zastavil. Věřící, který je v nebezpečí smrti, by měl, pokud možno, přijmout svátost smíření, svaté přijímání a pomazání nemocných. A to ideálně co nejdříve s tím, že tyto svátosti mohou být přijímány opakovaně. Věřícím, kteří nebyli biřmováni, se také doporučuje přijmout svátost biřmování.

Je velkým omylem a nedorozuměním, čekat s přivoláním kněze celé měsíce, ba i roky, až na dobu, kdy se ocitnou dědeček či babička na prahu smrti. To, že se pomazání nemocných lidově říká poslední pomazání, vůbec není proto, že by se mělo udělovat v „poslední hodině“ života. Nýbrž proto, že se uděluje zpravidla jako poslední v řadě pomazání (první a druhé pomazání při křtu, třetí při biřmování, čtvrté při pomazání nemocných).

Svaté přijímání mimo mši

Za běžných podmínek přijímají svaté přijímání mimo mši svatou především nemocní, kteří již nemohou pro nemoc přijít do kostela, a proto kněz nebo akolyta přichází za nimi a přináší Nejsvětější svátost. S nimi mohou přijmout svaté přijímání také ostatní přítomní věřící, splňují-li obvyklé podmínky.

Nyní v době pandemie a početních omezení účasti na bohoslužbách, využívají možnost svatého přijímání mimo mši i zdraví věřící, kteří z důvodu omezení neměli možnost osobně se zúčastnit mše.

P. Zdeněk Sedlák

Korunka k Božímu milosrdenství

Modlitba Korunky k Božímu milosrdenství je založena na viděních polské řeholnice sv. Marie Faustyny Kowalské. Podle vidění sestry Faustyny, jak si je zaznamenala ve svém deníku, obdrží při smrti všichni, kteří se tuto korunku modlí, velkou milost. V jejím vidění jí Pán Ježíš řekl, že před tím, kdo se modlí tuto korunku, nebude stát ve chvíli jeho smrti jako soudce, ale jako milosrdný Spasitel.

Korunka se modlí na růženci. Začíná znamením kříže: „Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého“ a pokračuje modlitbami Otčenáš, Zdrávas, Věřím v Boha. Dále se pětkrát opakuje desátek, složený z modlitby „*Věčný Otče, obětuji Ti Tělo a Krev, Duši a Božství Tvého nejmilejšího Syna a našeho Pána Ježíše Krista, na smír za hříchy naše i celého světa*“ na zrnkách pro Otčenáš a desetkrát opakované věty „*Pro jeho bolestné utrpení smiluj se nad námi a nad celým světem*“ na zrnkách pro Zdrávas. Korunka je pak zakončena modlitbou, která se skládá z třikrát opakovaného: „*Svatý Bože, Svátý Silný, Svátý nesmrtelný, smiluj se nad námi a nad celým světem.*“

Úryvky z deníčku sv. Marie Faustyny Kowalské:

- „Pokud vás nepřesvědčí o mé lásce moje smrt, tak co vás přesvědčí?“
- „Skrze modlitbu této Korunky rád dám všechno, oč mě budou prosit. Když se ji budou modlit i zatvrzelí hříšníci, naplním jejich duše pokojem a hodina jejich smrti bude šťastná. Napiš pro zarmoucené duše: až duše uvidí a pozná velikost svých hříchů, až se před jejím zrakem otevře celá propast ubohosti, do které se ponořila, ať nezoufá, ale ať se s důvěrou vrhne do náruče mého milosrdenství jako dítě do objetí milované matky. Tyto duše mají prvenství (v nároku) na mé slitovné Srdce, mají prvenství (v nároku) na mé milosrdenství.
- Když jsem vešla do svého pokoje, uslyšela jsem tato slova: „Každou duši, která se tu Korunku bude modlit, bráním v hodině smrti jako svou chválu a stejné výsady dosahují umírající, když se ji druzí u nich pomodlí. Když se u umírajícího tuto Korunku modlí, usmíruje se Boží hněv a bezedné milosrdenství objímá duši a nitro mého milosrdenství je pohnuto pro bolestné utrpení mého Syna.“
- „Napiš, že když se tuto Korunku budou modlit u umírajících, postavím se mezi Otcem a umírající duší ne jako spravedlivý soudce, ale jako milosrdný Spasitel.“

(www.vojtechkodet.cz, www.abcsvatych.com)

Tweetuj s Bohem

Co ode mě Bůh žádá?

Říkáš si někdy: „*Co mám dělat?*“ Nebo konkrétněji: „*Co ode mě Bůh žádá? Jaká je Boží vůle pro můj život?*“ Tyto otázky znamenají, že se snažíš ve svém životě objevit, k čemu tě Bůh volá. Jakmile své povolání jednou objevíš a naplníš ho, plníš Boží vůli. Dobré na tom je, že to je ten nejlepší, dokonce jediný způsob, jak být skutečně šťastný/á!

STÁLE JEŽÍŠ VOLÁ?

Ježíš zval během svého života lidi k tomu, aby ho následovali. Ti, kteří to udělali, se stali jeho učedníky. Ježíš volal muže i ženy, mladé i staré, bohaté i chudé, zdravé i nemocné. Některé požádal, aby se stali jeho apoštoly, a ostatní, aby plnili jiné úkoly ve službě církvi. Ježíš je miloval všechny bez výjimky tak, jako miluje tebe. Ježíš stále volá lidi, aby ho následovali. Nemůžeme Ježíše vidět a slyšet tak jako jeho první učedníci, ale můžeme se s ním setkat ve svém nitru nasloucháním Božím slovu v Bibli a v církvi, přijímáním svátostí a prožíváním svého života spolu s ostatními věřícími. Zasloučení toho, co od tebe Ježíš žádá, začíná přebýváním v jeho blízkosti a jeho následováním tak, jako to dělali jeho první následovníci.

KAŽDÝ MÁ V ŽIVOTĚ SVÉ POVOLÁNÍ

Některým lidem je jejich povolání jasné okamžitě; od raného věku vědí, jaký má Bůh s jejich životem plán. Pro některé je těžké ho objevit. Tím nejdůležitějším v tomto hledání je následovat své srdce. Možná tě nejvíc překvapí skutečnost, že tvé povolání se skrývá hluboko v tobě, tam, kde můžeš objevit své nejhlubší touhy. Bůh tě žádá, abys byl/a k sobě pravdivý/á, abys žil/a životem, který se přesně pro tebe hodí. Tak v sobě najdeš vnitřní pokoj. Následovat své srdce neznamena nechat se vést povrchními city; to tě nikdy nenaplní a nepřinese ti to úplné štěstí. Znamená to spíš nechat se vést svou nejvnitřnější touhou. Každá volba, kterou v životě učiníš, od tebe vyžaduje něčeho jiného se vzdát. Nemůžeme prostě dělat všechno najednou. Abys mohl/a následovat Boží volání, musíš se něčeho vzdát. Dostaneš však na

oplátku hodně – spokojenost, naplnění a pokoj duše. Nic z toho, čeho ses musel/a vzdát, už pro tebe nebude důležité.

CO MUSÍŠ O POVOLÁNÍ VĚDĚT?

Je to volání od Boha, ne tvoje vlastní iniciativa. Povolání může do tvého života vstoupit v jakémkoli okamžiku. Může přicházet postupně nebo se objevit náhle. Tvým základním povoláním je uzavřít manželství v Pánu, nebo zůstat pro Pána svobodný/á. Můžeš svobodně říct ano, nebo ne. Řekneš-li ano, nebude to vždy lehké, ale přinese ti to velké štěstí. Nebud' netrpělivý/á: Bůh ti dá potřebný čas k tomu, abys své povolání našel/našla. Bible a dějiny církve ti ukazují, že ten, kdo řekne Bohu ano, může konat velké věci. Své povolání najdeš pouze skrze prohlubování svého vztahu s Ježíšem. Celé je to o tvém putování s ním. Modlitba je v tomto ohledu zásadní. Nemusíš celé hledání dělat sám/sama; mluv o tom pravidelně se svým duchovním vůdcem.

JAKÉ JE MÉ POVOLÁNÍ?

Existuje mnoho způsobů, jak sloužit Bohu. Sv. Pavel říká: „*Dary jsou sice rozmanité, ale je pouze jeden Duch. A jsou rozličné služby, ale je pouze jeden Pán. A jsou různé mimořádné síly, ale je pouze jeden Bůh. On to všechno ve všech působí. Ty projevy Ducha jsou však dány každému k tomu, aby mohl být užitečný*“ (1 Kor 12,4-7). Mezi rozmanitými dary jsou dvě základní křesťanská povolání: oženit se nebo vdát v Pánu a zůstat svobodný pro Pána. Obě tato povolání vyžadují absolutní oddanost a jedno z nich ti dokonale sedne. Ať je tvé povolání jakékoli, vyžaduje, abys ve svém životě učinil/a základní rozhodnutí: rozhodnutí hledat a konat Boží vůli. Abys mohl/a přijít na to, jaké je tvé povolání, pusť nejprve Boha do středu svého života a odevzdej se mu. Dalším krokem bude rozlišit, jestli tě volá k tomu, abys vstoupil/a do manželství a založil/a rodinu, nebo abys zůstal/a svobodný/á, a mohl/a tak sloužit církvi nerozděleně jako Ježíš.

Bůh tě žádá, abys dělal/a to, co pro tebe chce. Každý má své vlastní povolání: když si ho zvolíš, budeš skutečně šťastný/á.

Převzato z knihy Tweetuj s Bohem (str. 326–327), upraveno

Marie Bruknerová

Dávat lásku

Klenotník seděl u svého stolku a roztržitě hleděl na ulici výkladem malého elegantního obchodu, který mu patřil. Před výkladem se zastavila holčička a přitiskla nos na sklo. Oči modré jako nebe se jí rozzářily, když uviděla jeden z vystavených šperků.

Rozhodně otevřela dveře a ukázala na nádherný tyrkysový náhrdelník. "Chci ho pro sestru jako dárek. Můžete mi ho pěkně zabalit?" Klenotník se na svou zákaznici nevěřičně zadíval: "Kolik máš peněz?" Děvčátko si bez zaváhání stouplu na špičky a vysypalo na pult plechovou pokladničku. Vypadlo z ní pár drobných bankovek, hrst mincí, několik mušlíček a kovových figurek. "Bude to stačit?" zeptala se hrdě. "Chtěla bych koupit dárek sestře. Co umřela maminka, se o nás stará ona a nikdy nemá ani chvilku pro sebe. Dneska má narozeniny a z tohoto dárku bude mít jistě velkou radost. Ten kámen má stejnou barvu jako její oči." Muž odešel do zadní části obchodu a za chvíli se vrátil s krásným červeně a zlatě zdobeným dárkovým papírem, do kterého pečlivě zabalil krabičku s náhrdelníkem. "Tady ho máš," řekl holčičce. "A dej na něj pozor." Děvčátko hrdě vykročilo, jako by si neslo poklad. Hodinu poté vešla do klenotnictví krásná dívka. Měla nádherné modré oči a vlasy barvy medu. Položila na pult před klenotníka balíček, který on předtím s takovou péčí připravoval. "Ten náhrdelník byl koupený u vás?" "Ano, slečno." "Kolik stál?" "To je věc dohody mezi zákazníkem a mnou. Tato informace je důvěrná." "Ale moje sestra měla jen pár drobných! Nikdy by si takový náhrdelník nemohla dovolit koupit!" Klenotník zvedl pouzdro s náhrdelníkem, zavřel ho, znovu pečlivě zabalil a podal dívce. "Vaše sestra ho zaplatila. Dala za něj víc, než by dal kdokoli jiný – dala všechno, co měla."

Zdroj: Bruno Ferrero: Modrý kámen; zpracovala Marie Bruknerová

Krátce o farních rybnících

Právě se píše leden 2021. Možná jste si všimli, že v listopadu 2020 proběhly menší zemní práce na farních rybnících. V případě rybníka Záduška stále platí, že zde Diecézní lesy Hradec Králové s.r.o.,

kteřé ho mají pronajatý, připravují jeho celkovou rekonstrukci. Tato pláňovaná rekonstrukce má navázat na práce, které zde v minulosti provedl předchozí nájemce, pan Luboš Stehno. Chtěl bych na tomto místě velmi kladně ocenit úsilí, které svého času pan Stehno s manželkou na tomto rybníce vyvinuli. A toto ocenění zde vyslovuji nejenom z pohledu faráře, ale i z pohledu člověka, který – byť už je to docela dávno – složil státní zkoušky v oboru vodní hospodářství a vodní stavby.

Také zde chci poděkovat pachtýřům Jiřimu Němcovi a Janu Sobotkovi za nadstandartní péči, kterou věnovali rybníku Farský v minulém roce, kdy ho měli propachtovaný

P. Zdeněk Sedlák

Přirůstky ve farní knihovně

Chiara Amirante: Boží průlom v římském podsvětí

Mladá Chiara uposlechla v roce 1991 ve svém 24 letech Boží volání a vydala se do podchodů římského nádraží Termini, do prostředí tak děsivého, že se tam neodvažovali ani muži – pracovníci charitativních organizací. Sestoupila do „pekla“ lidí ztotočených drogami, nucenou prostitucí, závislostí na alkoholu, násilím, nemocí AIDS, zločinem, satanistickými rituály. Sestoupila k těm nejposlednějším, aby jim přinesla víru, naději a lásku, nový život, vzkříšení v Ježíši. A byl to teprve začátek.

Tenorista Andrea Bocelli ve své předmluvě k této knize uvádí, jak mu kdysi na jedné dobročinné akci nabídnul, že ho seznámí s Chiarou Amirante. Trochu lhostejně odešel ke stolku, kde seděla, seznámili se a začal si s ní povídat. Přišlo mu, jako by se znali už dávno a Chiařino úžasné vyprávění se mu jakoby vypalovalo do srdce. Protože si chtěl vyslechnout její příběh až do konce a už se blížilo poledne, sebral odvahu a pozval ji k nim domů na oběd.

Chiařino vyprávění po obědě zaujalo Andreu tak, že chtěl slyšet i podrobnosti a pozvání prodloužil i na večeři, na kterou přišlo také několik Chiařiných známých a spolupracovníků. Po večeři přišel za

Andreou jeden člen jeho rodiny a řekl mu: „Tak dobře nám spolu ještě nikdy nebylo, nemyslíš?“

Něco podobného se může přihodit při četbě knihy každému. Stejně jako Andreovi Bocellimu může i vám kniha otevřít nové obzory. Andrea píše, že se četby knihy nemusíte bát. To ale platí pouze za předpokladu, že stojíte o to, aby se váš neklid proměnil v hluboký pokoj, vaše sklíčenost v radost a vaše pochybnosti v jistotu.

P. Zdeněk Sedlák

Farní tábor

Farní tábor se bude konat od 18. do 24. července ve Fryšavě pod Žákovou horou. Bližší informace již brzy.

Vedoucí tábora

Poděkování

Velmi děkujeme mládeži, a především dětem za pomoc s vánoční výzdobou kostela. Vážíme si času, který obětovali pro potěšení druhých lidí z krásně ozdobeného kostelního prostoru.

Aneta Pokorná

Z administrátorů farářů

Kodex kanonického práva, což je takový „církevní zákoník“, počítá s tím, že za běžných okolností v čele farnosti stojí farář a pouze výjimečně na přechodnou dobu (například po dobu dlouhodobější nemoci faráře) administrátor farnosti. Administrátor má o něco menší pravomoci než farář a biskup ho navíc může z farnosti takřka „na hodinu“ odvolat. Z historických důvodů ovšem donedávna bylo v naší diecézi (i jinde) více administrátorů, než zákonodárce v kodexu předpokládal.

Zřejmě proto náš diecézní biskup Jan Vokál k 1.lednu 2021 jmenoval více než 50 „délesloužících“ administrátorů farnosti v naší diecézi do úřadu faráře (velká většina z nich byla do úřadu administrátora dané farnosti jmenována před rokem 2019). Mezi nimi jmenoval pan biskup

farářem také mne a přibyslavského duchovního správce Pavla Sandtnera.

Z toho, že mne pan biskup jmenoval farářem v Nížkově na dobu určitou od 1.1.2021 do 31.7.2028, snad můžeme usuzovat na to, že se mnou v naší farnosti ještě pár let počítá. To je asi nejdůležitější informace, s mým novým jmenováním spojená.

Není děkan jako děkan

Dovolím si ještě jedno vysvětlení.

Na druhé straně Blažkova (na Moravě) slovo děkan v církvi označuje úřad představeného pro daný církevní okrsek, který se jmenuje děkanát. Na Moravě se tedy diecéze skládá z děkanátů a děkanáty z farností a v čele děkanátu stojí děkan.

Na naší straně Blažkova (v Čechách) se ovšem střední článek církevní správy mezi farnostmi a diecézí nenazývá děkanát, nýbrž vikariát. V Čechách se tedy diecéze skládá z vikariátů a vikariáty z farností a v čele vikariátu stojí okrskový vikář.

Aby to bylo složitější, tak ale některé farnosti v Čechách nesou historický název děkanství. Kněz, který tam vede duchovní správu, tedy může mít titul děkana. V jeho případě to ovšem na rozdíl od Moravy neznamená, že by byl nějak nadřazený kněžím z okolních farností. To je nyní případ Tomáše Enderleho.

Aby to bylo ještě složitější, tak pan biskup Vokál některé administrátory z farností, které ani historicky nejsou označeny jako děkanství, nyní jmenoval jako „děkany-faráře“. V tomto případě zřejmě použil pan biskup označení děkan jako jakési „čestné uznání“ pro kněze, s jejichž prací je hodně spokojen. Zmiňuji to proto, že toto jmenování obdržel také přibyslavský duchovní správce Pavel Sandtner. Papež František má snahu užívání některých čestných titulů v církvi omezit, a pokud se vám z toho, co jste právě přečetli, trochu točí hlava, tak mu možná spolu se mnou dáte za pravdu.

P. Zdeněk Sedlák

Tříkrálová sbírka 2021 v naší farnosti

Letošní tříkrálová sbírka byla jako mnoho jiných aktivit negativně ovlivněna pandemií koronaviru. Vzhledem k situaci nemohly chodit skupinky koledníků, a proto jsme na podnět Charity umístili pokladničky do farního kostela a do obchodů v naší farnosti. Celkem se v naší farnosti vybralo do pokladniček 55 179,- Kč. Je to téměř přesně tři pětiny loni vybrané částky. Takový výnos vzhledem k situaci snad můžeme považovat za velmi dobrý výsledek.

Navíc jistě někteří obyvatelé naší farnosti využili možnost přispět do tříkrálové sbírky on-line formou. Již k dnešnímu dni (26. lednu) on-line sbírka celorepublikově vynesla téměř 19 mil. Kč, což je sedmina celkového loňského výnosu. A to přitom bude možnost přispět on-line formou až do 30. dubna.

Ze shora uvedené částky se vybralo do pokladniček ve farním kostele v. Mikuláše 23 887,- Kč, v prodejně COOP v Nížkově 10 372,- Kč, v prodejně COOP v Bukové 6550,- a v prodejně COOP v Sirákově 14 370,- Kč.

Chtěl bych proto touto cestou poděkovat všem, kdo do pokladniček přispěli a také personálu prodejen COOP, v nichž byly pokladničky umístěny.

P. Zdeněk Sedlák

Uzávěrka příštího čísla farního listu je 20. února 2021

Změna uvedených údajů vyhrazena (nutno sledovat ohlášky). Neprodejné!

Náklady na jeden výtisk činí 10 Kč.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Nížkov, Nížkov 10, 592 12

tel.: 566 675 129, IČ: 48895661, bankovní spojení: 165081021/0300

webové stránky: www.farnost-nizkov.cz

P. Zdeněk Sedlák – administrátor farnosti: sedlak.zdenek@dihk.cz, 604 246 882

Vojtěch Bárta, Marie Bruknerová – šéfredaktoři farního listu

farni.list.nizkov@email.cz - email

Aneta Pokorná, Jana Vosmeková, Jaroslav Jelínek, Zdena Holcmanová – redaktoři farního listu

---